

Norsk Lovtidende.

Udgiven efter offentlig Foranstaltning
ifølge Lov af 1ste April 1876.

N°. 35.

Udgivet 7de September.

1898.

Kongelig Resolution

3 Septbr.

af 3die September.

1. I Henhold til Lov af 6te Juni 1891 om Politivedtægter for Rigets Herreder meddeles Stadsfæstelse paa en af Herredsstyrelsen for Lebesby og Rjøllefjords Herred, Finnmarkens Amt, under 23de Oktober 1896 og 29de Juni 1898 fattet Beslutning til Politivedtægter for bemeldte Herred.
2. Den Kongelige Resolution af 17de Oktober 1881, ved hvilken Rjobstadspolitilovgivningens almindelige Bestemmelser om Gadevorden og Rolighedsforstyrrelse m. v. blev gjort gjældende for Rjøllefjords Sogn, Lebesby Herred, forsaavidt angaar Strækingen fra Kinerodden til Finkirken, samt for Tisteværet Sværholt og Lebesby Kirkested fra Kirkenæsset til Sjaanæsset, opheves fra den Dag af, da ovennævnte Politivedtægter træder i Kraft.

De stadfæstede Politivedtægter er saalydende:

§ 1. Paa offentlig Bei (hvorunder i denne Vedtægt er indbefattet enhver Bei, Plads eller Udkomst, der er aaben for almindelig Færdsel) maa ikke Oplob eller Sammenstimlen af Folk finde Sted, hvorved den offentlige Orden forstyrres eller Færdselen hemmes.

§ 2. Paa offentlig Bei maa der ikke foregaa Slagsmaal, Skrigen, Raaben, hoivøstet Sang eller anden larmende, voldsom eller fornærmelig Udsærd, hvorved den offentlige Orden forstyrres, eller Vejfarende eller Omkringboende forulempes.

§ 3. Ingen maa uden fyldestgjørende Grund banke paa anden Mands Port, Dør eller Vindu, ringe paa Port eller Dørkloffe eller i eller udenfor anden Mands Bolig foretage andre Handlinger, hvorved Beboerne forstyrres eller skræmmes.

§ 4. Ingen maa paa offentlig Bei eller udover samme skyde med Bøsse eller lignende, afbrænde Tjyværkerisager, Krudt eller exploderende Gjenstande af noget Slags, ei heller kaste Sten, Snebold eller andet, hvorved Skade kan bevirkes, eller de, som færdes

3 Septbr. paa Veien, fortrædiges. Naar Mineringsarbeider skal udføres paa eller i Nærheden af offentlig Veie eller i Nærheden af beboet Hus, maa tilhørlige Forsigtighedsregler iagttages.

§ 5. Lensmanden kan forbyde Kjelkeagning paa nærmere angivne Veie.

§ 6. Paa Kirkegaard maa Leg eller anden med Hensyn til Stedet upassende Opførsel ikke finde Sted. Ingen maa trænge ind paa Kirkegaard til de Tider, da Indgangen holdes lukket, eller gaa udenfor opstufne Gange, stige over Indhegninger, bestadige Blomster eller andre Bæjter eller Gravpynt eller paa nogen Maade bestadige eller besudle Gravsteder eller andre paa Kirkegaarden værende Anlæg enten selv eller ved at slippe eller lade Dyr komme derind. Mindre Børn maa ikke komme paa Kirkegaard uden i Følge med og under Opsyn af voksne Personer.

§ 7. Paa offentlig Veie maa forspændte Vogne kun holde paa Steder, hvor de ikke standser Færdselen.

§ 8. Kjørende og Ridende er pligtige til at iagttage behørig Forsigtighed.

§ 9. Paa Vinterføre er de Kjørende pligtige til at anbringe Bjelder eller Klokke paa sine Heste, saa at man i tilhørlig Afstand kan høre deres Komme.

§ 10. Ingen maa betro forspændt Kjøretøi eller Hest til nogen, som er beruset, eller som af andre Grunde maa antages ikke istand til at styre Hest.

§ 11. Naar Hunde viser sig glubiske eller bidiske eller har den Vane at forulempe Mennesker eller Heste ved at gaa ad dem eller fare imod dem, skal Eieren efter Politiets nærmere Bestemmelse holde saadanne Hunde bundne eller forsyne dem med forsvaerlig Mundkurv. Det samme gjaelder om Hunde, som Politiet med Hensyn til deres Størrelse eller Race finder farlige. Ingen maa hidse Hunde paa nogen eller undlade at holde sin Hund tilbage, naar den i hans Paasyn anfalder nogen. Det er ligeledes forbudt at tirre Hunde eller hidse dem sammen paa offentlig Veie.

§ 12. Tisper maa i Løbetiden holdes inde. Hunde, som løber omkring uden at ledsage Nogen, og hvis Eier ikke kendes, kan af Politiet opbringes, hvorefter de fremlyses fra Kirkebaken. Saafremt ingen Eier melder sig inden 8 Døgn efter Fremlysningen, kan Politiet sælge eller dræbe Hunden.

§ 13. Enhver, som driver Restauration eller anden offentlig Beværtning med Spise- eller Drikkevarer, skal, saavidt det staaar til ham, sørge for, at der i de dertil benyttede Lokaler intet foreskalder, som strider imod Orden eller Sømmelighed.

§ 14. Ingen maa paa offentligt Beværningssted gjøre sig styldig i voldsom eller støtende Udførsel, hvorved andre Gjæster, Værten, eller dennes Familie og Tjenere fortrædiges eller andre

af Husets Beboere eller Omboende forstyrres, ei heller i andre 3 Septbr. Maader vise en naanstændig eller forargelig Opførsel.

§ 15. Offentlige Beværtnings- og Forlystelsessteder skal holdes lukkede fra Kl. 10 Aften før Søn- og Helligdage til Kl. 5 Eftermiddag paa disse Dage og ellers fra Kl. 12 Aften til Kl. 6 Morgen, og maa i denne Tid ingen Beværtning eller Udskjænkning finde Sted, og ingen Gæster indlades eller opholde sig paa deslige Steder. Denne Bestemmelse skal ikke være til Hinder for Beværtning af Reisende i Hoteller eller Gæstgivergaarde i den nævnte Del af Døgnet.

Bed Forfristerne i denne § gjøres ingen Forandring i de om Tiden for Salg og Udskjænkning af Brændevin, Øl og Vin ifølge Lovgivningen gjældende Bestemmelser.

§ 16. Offentlig Sammenkomst til Afholdelse af Dans, Kortspil eller anden Lystighed maa ikke finde Sted uden forudgaaende Anmeldelse til Lensmanden, som kan paahyde dens Ophør Kl. 10 Aften.

§ 17. Ingen maa give offentlige Forestillinger eller Opvisninger af den i Lov af 22de Mai 1875 omhandlede Art uden Tilladelse af Politiet og mod en forskudsvis erlagt Afgift til Herredskassen af Kr. 4,00 til Kr. 20,00 efter Politiets nærmere Bestemmelse for hver Dag eller Aften Tilladelsen gjælder.

§ 18. Overtrædelse af nærværende Bedtægter paatales af det Offentlige som Politisag og bliver, saafremt Tilfældet ikke gaar ind under noget strengere Straffebud, at anse med Bøder fra 2 til 800 Kroner, der tilfalder Herredskassen.

Nærværende Bedtægter træder i Kraft 2 — to — Maanedre efter deres Stadfæstelse.

Kongelig Resolution

3 Septbr.

af 3die September.

I Genhold til Lov af 3die Mai 1871 indeholdende Bestemmelser angaaende Behandling af ildsfarlige Gjenstande, dens § 23, meddeles Stadfæstelse paa en af Kristiania By's Formænd og Repræsentanter under 9de Juni 1898 fattet Beslutning angaaende Opbevaring af Fyrværkerisager i bemeldte By, saalydende:

1. Enhver, som driver Handel med Fyrværkerisager, maa i Butiken ikke have større Beholdning deraf end $2\frac{1}{2}$ Kilogram. Paa vedkommende Matr.-No. maa der forøvrigt ikke lagres mere end 10 Kilogram af saadanne Sager.

Under særlige Forhold kan dog Politiet tillade, at der midlertidig have en Beholdning paa indtil 15 Kilogram.

3 Septbr.

Sagerne opbevares i særskilt Doftrum, hvorigjennem der ikke maa gaa noget Ildstedsafræk. Rummet maa stadig holdes afluftet, og det maa ikke betrædes med brændende Lys eller Lampe. I Rummet maa heller ikke benyttes Fyrstikker eller røges Tobak. Paa Døren anbringes en Plakat merket „Fyrværkerisager.“

Baade i Butik og paa Lager maa Fyrværkerisager opbevares i særskilte med tætsluttende Laag forsynede Trækasser, der ved tydelig Paaskrift giver Oplysning om Indholdet. Kasserne Laag holdes forsvarelig aflaaede.

2. Ethvert Dplag hos Forhandlere eller Fabrikanter af Fyrværkerisager maa anmeldes for Politiet.
3. Andre maa ogsaa erhverve Tilladelse til Opbevaring af Fyrværkerisager, hvis Kvantum overstiger $2\frac{1}{2}$ Kilogram.
4. Departementet kan frigive helt eller delvis fra Bestemmelserne enkelte Stoffe, der vistnok maa regnes til Fyrværkerisager, men dog ikke har disses almindelige farlige Egenskaber.

3 Septbr.

Kongelig Resolution

af 3die September.

De af Vaage Herredsstyrelse i Møde den 14de Juli 1897 og 17de Februar 1898 vedtagne Vedtagter for Behandling af Værnskog inden Herredet approberes i Henshold til Lov om Værnskogens Bevarelse m. v. af 20de Juli 1893 § 3 som gjældende indtil videre, dog saaledes at § 3 gives følgende Tillæg: „Sognestyret kan derhos paa snave Strækninger forbyde Hugst af andre friske Løvtræer, som ikke holder mindst 11 cm. ($4\frac{1}{2}$ Tomme) paa Afhugget.“

De approberede Vedtagter er efter dette saalydende:

§ 1. Barhugst, Syring eller Stetning af Træerne samt Barkesklækning forbydes.

§ 2. Ræversklækning maa kun foretages paa saadanne Træer, som det efter § 3 er tilladt at hugge af Roden.

§ 3. Af Bjerkeskogen maa ikke hugges andre friske Træer end de, som holder mindst 11 cm. ($4\frac{1}{2}$ Tomme) paa Afhugget, der maa fte langt nede.

Sognestyret kan derhos paa snave Strækninger forbyde Hugst af andre friske Løvtræer, som ikke holder mindst 11 cm. ($4\frac{1}{2}$ Tomme) paa Afhugget.

Emningsved, Vibier og Dmlag til Husbehov kan hugges uden Hensyn til Dimensioner og Hugsttid.

§ 4. Af Naalestog maa ikke hugges andre friske Træer, end 3 Septbr. de, som holder mindst 31 cm. (12 Tommer) paa Afhugget.

§ 5. Inden hvert Aars 15de Februar indsender Skogeieren til Bærnstogstyrelsen d. e. vedkommende Sogneistyre for sig og sine Husmænd Meddelelse over, hvorvidt han det Aar agter at hugge i Bærnstogen. Det samme gjælder for muligens i Skogen Brugsberettigede.

Inden Udgangen af samme Maaned tilstiller igjen Bærnstogstyrelsen Skogvogterne Underretning om de indkomne Meddelelser.

§ 6. Af Hugst saavel af Naalestogen som Bjerkstogen maa være udført i Tiden fra 15de Juni til 1ste September og fra 1ste November til 15de December.

§ 7. Nødvendigt Antal Skogvogtere ansættes.

Kongelig Resolution

3 Septbr.

af 3die September.

Efterstaaende af Søndre Trons Herredsstyrelse i Norder den 8de November 1897 og 21de Marts 1898 vedtagne Vedtægter for Behandling af Bærnstog inden Herredet approberes i Henshold til Lov om Bærnstogens Bevarelse m. v. af 20de Juli 1893 § 3 som gjældende indtil videre.

§ 1. Barhugst, Syring eller Stetning af Træerne og Barkflækning forbydes.

§ 2. Næverflækning maa kun foretages paa saadanne Træer, som det efter § 3 er tilladt at hugge af Roden.

§ 3. Til Brændeved maa af Bjerkstogen ikke hugges andre friske Træer end de som holder mindst 10,5 cm. (4 Tommer) paa Afhugget, der maa gjøres saa lavt, at ingen høiere Stubber end 13 cm. (5 Tommer) blir gjenstaaende, og heller ikke maa disse helt ryddes for Rod- og Stubbefud. Al større Røst af de fældede Træer maa medtages.

Emningsved, Vidjer, Omlag og lignende smaat Virke kan hugges til eget Brug uden Hensyn til Dimensionsbestemmelserne i denne § eller Hugstbestemmelserne i § 6.

§ 4. Foruden Affald, Rødder og tørre Træer maa af Naalestogen ikke hugges andre end de som holder mindst 31 cm. (12 Tommer) paa Afhugget.

§ 5. Inden hvert Aars 15de April indsender Eier af Bærnstog til Herredsstyrelsen eller en af denne opnævnt Komite for sig og sine Husmænd en Meddelelse om, hvorvidt han det Aar agter at hugge i Bærnstogen. Det samme gjælder for mulige i

3 Septbr. Skogen ellers Brugsberettigede. Inden Udgangen af samme Maaned tilstiller igjen Herredsstyrelsen Skogvogteren Underretning om de saaledes indløbne Meddelelser.

§ 6. Alt Hugst af Naalefogen, naar undtages Affald, Rødder og tørre Træer, saavel som af Birkeskogen efter § 3 med Undtagelse af Bestemmelsen i sidste Passus i samme maa være udført i Tiderne fra 15de Juni til 1ste September og fra 1ste November til 15de December.

§ 7. Alt Navirke af Naalefogen og Bed af Birkeskogen skal ifrag Hugsten er endt tydelig være mærket med Eierens fulde Navn eller Forbogstaver.

§ 8. Overtrædelse af disse Vedtægter straffes overensstemmende med § 9 i Lov af 20de Juli 1893 med Bøder, hvorhos det ulovlig aavirkede eller dets Værdi er forbrudt til Herredets Kasse.

§ 9. Til Hjælp ved disse Vedtægters Gjennemførelse ansætter Herredsstyrelsen det nødvendige Antal Skogvogtere, hvis Løn udredes af Stat og Kommune, hver med en Halvpert.

3 Septbr.

Kongelig Resolution

af 3die September.

Efterstaaende af Skei Herredsstyrelse under 22de Oktober 1897 og 18de Februar d. N. vedtagne Vedtægter for Behandling af Bærnsfog inden Herredet approberes i Henhold til Lov om Bærnsfogens Bevarelse m. v. af 20de Juli 1893 § 3 som gjældende indtil videre:

§ 1. I Naalefog kan hugges:

- a. Træer, som holder over 34 Centimeter i Tvermaal 1 Meter fra høieste Rod eller 26 Centimeter i Tvermaal 5 Meter fra høieste Rod.
- b. Træer, som holder over 24 Centimeter i Tvermaal 1 Meter fra høieste Rod, med Undtagelse af 1 — et — Bærntræ af denne Minimumsdimension paa 1 Ar i Granfug og paa 2 Ar i Furufug. 1 Ar maales i Firkant med 10 Meters Side, 2 Ar ligeledes i Firkant med 14 Meters Side, og kan Maalet udlægges paa Marken efter Skogeierens eget Forgodtbefindende, kun maa det iagttages, at samme Træ ikke kan regnes i flere end en Firkant.
- c. Tørre Træer.
- d. Undertrykkede døende Træer mindre end det under Post b fastsatte Maal.
- e. De under b nævnte igjensættendes Træer, naar tilstræffelig

Ungbøxt, som kan klare sig uden Værn af ældre Træer, har 3 Septbr. indfundet sig, Skogeieren kan forlange Opsynets Hjælp til at afgjøre, hvorvidt den under Post e nævnte Betingelse for Hugst af Værnskogstræerne er tilstede.

§ 2. I Lovskog kan hugges:

- a. Alle tørre og uddoende Træer.
- b. Griske Træer med 13 Centimeters Ivermaal 1 Meter fra høieste Rod. Træerne fældes med høist 6 Centimeters Stubbe og med glat Skraafnit.
- c. Næverslekning er tilladt paa saadanne Træer, som kan hugges ifølge Post b.

§ 3. Barkflekning, Syring og Barhugst er forbudt.

§ 4. Skogeier har inden 15de September hvert Aar at melde til Herredsstyret, naar han agter at foretage Hugst i Værnskogen. De til Hugst udseede Træer er Skogeieren forpligtet til at lade forsyne med tydelig Bliks i den gjensættendes Stubbe med en af Herredsstyrets godkjendte Mærke. Ligeledes er han forpligtet til at melde til Herredsstyrets Skogvogter, naar han agter at lade Udblikskningen udføre. Skogvogterens Assistance kan dog — om ønskes — forlanges af Skogeieren.

§ 5. Af de Beløb, som i Genhold til Værnskogslovens § 9 maatte tilfalde Herredets Kasse, dannes et Fond, der forvaltes af Herredsstyret og af hvilket, saalangt rækker, Herredets Omkostninger ved Kontrol med Vedtægternes Overholdelse udredes. Muligt Overskud anvendes til Fremme af Skogvæsenet inden Herredet.

§ 6. Til Vedtægternes Gjennemførelse ansættes 2de Skogvogtere, 1 for Distriktet østfor Stoen, 1 for Distriktet vestenfor Stoen. Skogvogterne lønnes med Halvparten af Kommunen, Halvparten af det Offentlige.

§ 7. Nærværende Vedtægter gælder ikke Skog, som opryddes til Dyrkningsland, Hustomter, Sætre eller Veie.

Kongelig Resolution

af 3die September.

3 Septbr.

De af Kolvereid Herredsstyrelse i Møder den 12te Oktober 1897 og 27de April 1898 antagne Vedtægter for Behandling af Værnskog inden Herredet approberes i Genhold til Lov om Værnskogens Bevarelse m. v. af 20de Juli 1893 § 3 som gjældende indtil videre, dog saaledes at i Udkastets § 6 udgaar

3 Septbr. Ordene „og maa for Eftertiden ikke omfatte længere Tidsrum end 5 Aar.“

De approberede Vedtægter er efter dette saalydende:

1. Skogeier maa til Salg eller Udhugt i de som Bærnsfug betegnede Strækninger ikke afvirke voredygtigt Bartræ, som holder mindre Tvermaal udenpaa Barken end 18 cm. 5 Meter fra Roden.

2. Nodvendiggjøres Hugst af friske Træer under nævnte Dimension til almennyttige Indretninger (Skolehuse, Broer osv.) inden Herredet, maa Skogeieren derom underrette Herredets Tilsynsmand, som paa en for Skogen hensigtsmæssig Maade efter nærmere Instrux udviser Virket med Herredets Blikføge.

3. Til al Slags Ved til Salg opnytted af frist Barskog alene Top, Affald og tørre Træer.

4. Tilsynsmænd — der bør være skogtyndige eller skogvante — vælges af Herredsstyrelsen for 3 Aar fra 1ste Juli at regne i det Antal, som Herredsstyrelsen finder hensigtsmæssigt af Hensyn til Herredets Velggenhed eller naturlige Veffaffenhed.

Som kommunal Ombudsmand har Tilsynsmanden at kontrollere disse Vedtægters Overholdelse dels ved leilighedsvis Skogbefaring, dels ved at fremmøde paa Lunningspladsene, naar Tommeret annammes, i hvilken Anledning Skogeier pligter itide at varfle Tilsynsmændene.

Tilsynsmændene oppebærer for sine Forretninger som faadan Kr. 3,00 for Forretnings- og Reifedag.

5. Tilsynsmanden har til Herredsstyrelsen at indberette om fin Virksomhed inden hvert Mars 30te Juni.

Denne Indberetning overfendes af Herredsstyrelsen gennem Distriktets Skogforvalter til Skogstyrelsen.

6. Udhugstkontrakter oprettede før 1ste Januar 1897 indgaar under Bærnsfogslovens § 3.

7. I Skog paa færlig bratte Elvmæler, Jord- eller Fjeldftraaninger indenfor de som Bærnsfug betegnede Strækninger, hvor Skred kan befrygtes ved Skogens Forringelse eller Odelæggelse, tilfledes ingenfomhelst Hugst -- hverken til Husbrug eller til Salg -- uden efter Tilsynsmandens Udvisning.

8. De Beløb, som efter Bærnsfogslovens § 9 tilfalder Herredskassen, anvendes til et Fond, der forvaltes af Herredsstyrelsen og hvoraf bestrides Omkostninger til Fremme af Herredets Skogvæfen.

Kongelig Resolution

3 Septbr.

af 3die September.

I Henhold til § 6 i Lov angaaende Lapperne i de forenede Kongeriger Norge og Sverige bestemmes, at Nordlands Amt indtil videre skal være inddelt i efternævnte Distrikter, inden hvilke de Lapper, som der opholder sig med sine Ren, skal i de Tilfælde og paa den Maade, som omhandles i samme Lovs § 9, tredie og fjerde Led, jfr. § 4 i Lov indeholdende Tillægsbestemmelser angaaende Lapperne og Rensdyrdriften inden de søndenfor Finmarkens Amt liggende Landsdele af 25de Juli 1897, være underkastet Ansvar for Skade, som af Rensdyrene tilføies den jordbrugende Befolknings Eiendom:

Distrikt No. 15, „Bindalens Distrikt“, udgjørende den Del af Bindalens Herred, der ligger paa Syd- og Østfiden af Tosenfjorden indenfor følgende Grændser: Mod Syd og Vest Kolbotndistriktets Østgrændse (i: En ret Linje fra Nesaafjeldets høieste Top til det Punkt, hvor Nabjora Elv falder i Nabjor Vand og videre efter nævnte Vand og Aaen Elv til Bindalsfjorden efter dennes Arm Aaenfjord); mod Nordvest og Nord Tosenfjorden indtil Storaæns Udløb i Fjorden ved Tosbotten, derfra i ret Linje op til Røsmålstinden; mod Øst Herredsgrændsen imod Bessen og Grong indtil Nesaafjeldet.

Distrikt No. 16, „Brønø Distrikt“, udgjørende Halvoen mellem Tosenfjorden og Belfjorden, bestaaende af de Dele af Bindalens, Belfjordens og Brønø Herreder, som ligger indenfor følgende Grændser: Mod Sydøst Tosenfjord, mod Syd Bindalsfjorden, mod Vest Havet, mod Nord og Nordøst Belfjorden, dens Arm Langfjorden og Elven derfra øster til Toshøla, videre i ret Linje derfra til nordvestlige Bugt af Veraavandet, samt efter dette og Veraaen (Borkmoelven) ud til Tosenfjordens Bund.

Til Distriktet hører ingen Der.

Distrikt No. 17, „Kvitfjeld Distrikt“, bestaaende af Dele af Bindalens, Tjøtta, Belfjordens og Bessens Herreder inden følgende Grændser: Mod Syd den i Svenningdalselven faldende Holmvaselvs, dennes Bielvs Gaasvaselven og den i samme faldende Jordbruselvs op til Jordbruvand; derfra i ret Linje til Røsmålstinden, samt videre 15de og 16de Distrikts Nordgrændse til Belfjordens Bund. Mod Vest Belfjorden, Tjøttafjorden, Minfjorden og ytre Bessenfjorden, saaledes at Verne Havns, Minland, Røds, Værø og Holtnen indbefattes i Distriktet. Mod Nord Bessenfjord og mod Øst Bessenselv og dennes Bielvs Svenningdalselven op til Holmvaselvens Udløb i samme.

Distrikt No. 18, „Rappfjeld Distrikt“, bestaaende af den Del af Bessens Herred, der ligger inden følgende Grændser: Mod Syd Fogderigrændsen mod Namdalen, mod Vest 15de og 17de Distrikts

3 Septbr. Østgrændser til Svenningdalselvens Udløb i Vesseneelv, mod Nord Vesseneelv til Herredsgrændsen mellem Vessen og Hatfjelddalen og mod Øst nævnte Herredsgrændse efter Borgefjeld ned til Namdalen.

Distrikt No. 19, „Susendalens Distrikt“, udgjørende Trakten mellem store Borgefjeld og Rigsgrændsen og bestaaende af en Del af Hatfjelddalens Herred inden følgende Grændser: Mod Syd Amtsgrændsen fra Fadnem Næs til Kvigtind, mod Vest 18de Distrikts Østgrændse til denne løber ned i Vesseneelv — mod Nord og Øst Vesseneelven, Underelven, Underband og Skalmobalselven til Rigsgrændsen ved Grændseros No. 209, samt videre efter Rigsgrændsen til Fadnem Næs.

Distrikt No. 20, „Hatfjelddalens Distrikt“, bestaaende af den Del af Hatfjelddalens Herred, der begrændses paa følgende Maade: Mod Syd Susendalsdistriktets Nordgrændse fra Grændseros No. 209 til det Punkt, hvor Elven fra østre Fiskløsvand løber ud i Vesseneelv ca. 3 Km. i Vest for Hatfjelddalens Kirke, — mod Vest Fiskløselven op til østre Fiskløsvand, over Vandet og fra dette nordvestre Bugt til Villerosvandets sydvestre Bugt, langs Vandets vestre Bred og fra dets nordvestre Bugt efter Bækken ned til Næsband ved Gaarden Sjaavik; videre efter Næsbandet gennem Akerviksfundet op til Bisjedørelven, efter denne og store Bisjedørdalen op til Fogderigrændsen i Retning af høieste Økstind, — mod Nord efter Fogderigrændsen i nordøstlig Retning indtil denne bøier af i sydlig Retning, fra dette Punkt i ret Linje til Græsvandets sydligste Bugt og videre efter Vandet ind til Rigsgrændsen, — mod Øst Rigsgrændsen ned til Grændseros No. 209, Vesseneelvs Næs.

Distrikt No. 21, „Næsaas Distrikt“, omfattende en større Del af Hønnæs Herred samt den paa Nordfiden af Næsbandet liggende Del af Hatfjelddalens Herred inden følgende Grændser: Mod Syd Næsbandet fra Bisjedørelvens Udløb til Tustervand langs samme og Næsaasen, til denne overstjæres af Fogderigrændsen, mod Syd og Vest videre efter denne Grændse over Loktind ned til Beien mellem Justwasbygden og Elsfjorden, efter denne Bei nord til Elsfjorden, efter denne Fjord og Skarpsundet, samt Ranensfjorden forbi Hønnæsberget, mod Nord efter Nord-Ranensfjord, indtil Herredsgrændsen mellem Hønnæs og Mo gaar ned til Fjorden og videre efter nævnte Grændse samt mod Øst Rigsgrændsen, Græsvandet og 20de Distrikts Vestgrændse indtil Bisjedørelvens Udløb i Næsbandet.

Distrikt No. 22, „Brunskantens Distrikt“, bestaaende af de Dele af Vessens og Hatfjelddalens Herreder, der begrændses saaledes: Mod Syd og Vest Vesseneelven fra Fiskløselvens Udløb i samme inden Hatfjelddalens Herred og til Mosjøen samt Vessenfjorden ud til Kulstadsjøen og videre efter Landeveien over Justwasbygden, indtil denne Bei stjæres af Fogderigrændsen mellem Ømer-

vand og Loftvand — mod Nord og Øst 21de og 20de Distrikts 3 Septbr. Grændser ned til Bessenelv ved Fiskløselvens Udløb i samme.

Distrikt No. 23, „Toven Distrikt“, udgjørende Halvøen mellem Bessenfjorden og Ranenfjorden indtil Elsfjorden og bestaaende af Dele af Bessens, Alstahaug, Næsne og Hemnæs Herreder. Distriktets Sydøstgrændse falder sammen med 22de og 21de Distrikts Nordvestgrændse fra Kulstadsjøen ved Bessenfjorden til Elsfjordens Bund ved Ranenfjorden.

Distrikt No. 24, „Syv Søstre Distrikt“, bestaaende af de sydlige Der i Helgeland fra og med Næsøer, Donna og Lofta sydover til Vega Herreds Grændser med Undtagelse af de til Kvittfjeld Distrikt (No. 17) henlagte Der (Havno, Minland, Rødo, Bæro og Holtoen), — indbefattende Dele af Donnes, Næsne, Alstahaug og Tjøtta Herreder samt hele Hero Herred.

Distrikt No. 25, „Hestmandens Distrikt“, bestaaende af de nordlige Der i Helgeland fra og med Huglen, Tomleo og Hannesø til og med Rødo, indbefattende Dele af Donnes, Næsne, Luro og Rødo Herreder.

Distrikt No. 26, „Strandtindernes Distrikt“, bestaaende af Dele af Mo, Hemnæs, Næsne, Luro, Rødo og Melo Herreder inden følgende Grændser: Mod Syd Ranenfjorden, mod Vest Havet, mod Nord Skarsfjord og Holandsfjorden indtil Svartisen ved Fondal, og mod Øst derfra i ret Linje til Hovedelven, som falder i nordvestre Bugt af Langvand, videre efter samme Elv ned til og over nævnte Vand hen til Vandets sydligste Bugt ved Strupen; derfra i ret Linje til lille Altern Gaard ved Ranenfjorden.

Distrikt No. 27, „Jldgruben Distrikt“, udgjørende en Del af Mo Herred, begrændset saaledes: Mod Syd Mo Herredsgrændse mod Hemnæs, mod Vest Ranenfjorden op til Fjordens Bund og videre Dunderlandselven indtil Grønfjeldelven, mod Nord Grønfjeldelven op til Gaarden Østerdal, derfra i ret Linje til høieste Top af Fjeldet Setekentfjok eller Jonfæren og videre i sydøstlig Retning efter Høiderhyggen ind til Rigsgrændsen, mod Øst Rigsgrændsen.

Distrikt No. 28, „Dunderlands Distrikt“, udgjørende en Del af Mo Herred med følgende Grændser: Mod Syd 27de Distrikts Nordgrændse, mod Vest 26de Distrikts Østgrændse og Svartisen, mod Nord Fogderigrændsen, mod Øst Rigsgrændsen.

Distrikt No. 29, „Glommen Distrikt“, indbefattende Dele af Melo og Beieren Herreder samt hele Gildesmaal Herred med følgende Grændser: Mod Syd Fogderigrændsen fra Bredek Fjeld ud til Svartisen, over denne og ned til Fondal ved Holandsfjorden i Melo, samt efter denne Fjord og Skarsfjord, mod Vest Havet, mod Nord Saltensfjordens Munding og mod Øst Bejersfjorden og Bejer-

3 Septbr. elven samt videre sydoover til Fogderigrændsen mod Mo i Retning af Bredek Fjeld.

Med Distriktet følger Derne langs Kysten fra og med Omnæsoen i Melo til og med Sandhornøen i Gildesfaal.

Distrikt No. 30, „Harodalens Distrikt“, indbefattende Dele af Veieren, Skjærstad og Saltbalens Herreder med følgende Grændser: Mod Syd 28de Distrikts Nordgrændse fra Rigsgrændsen til Bredek-fjeld, mod Vest 29de Distrikts Østgrændse, mod Nord Saltensfjord, mod Øst Saltensfjord og Saltenev samt Graddisælven efter dens nordre Løb ind til Rigsgrændsen og videre efter denne til Fogderigrændsen.

Til Distriktet hører ingen Der.

Distrikt No. 31, „Balvand Distrikt“, omfattende Dele af Saltbalens og Skjærstad Herreder med følgende Grændser: Mod Syd og Vest 30te Distrikts Østgrændse samt Saltensfjorden fra dens Bund ved Rognan til Fjineide, mod Nord Væleden fra Fjineide til den nordøstlige Bugt af Ørebvand, derfra i ret Vinje til høieste Top af Blaamanden og videre i ret Vinje til Sulitjelmas Top, mod Øst Rigsgrændsen.

Distrikt No. 32, „Storfog Distrikt“, bestaaende af Dele af Skjærstad og Sørfoldens Herreder inden følgende Grændser: Mod Syd 31te Distrikts Nordgrændse fra Rigsgrændsen til Fjineide og derfra efter Saltensfjorden til Fauske, mod Vest Landeveien over Fauskeide til Dypvik i Fjorden, derfra Sørfoldensfjord og dennes Arm Verfjord til Kolbælsbens Udlob i samme ved Sørfjordskar, mod Nord nævnte Elv op til Vandet Gullkes Fæure, efter Vandet og ind til Rigsgrændsen ved Grændseros No. 244, mod Øst Rigsgrændsen ned til Sulitjelma.

Distrikt No. 33, „Skjenfjeld Distrikt“, bestaaende af Halvoen mellem Saltensfjord og Fjorden ind til Landeveien over Fauskeide, omfattende Dele af Skjærstad, Bodo, Nordfolden, Kjærring og Sørfolden Herreder.

Til Distriktet hører ingen Der.

Distrikt No. 34, „Bentfjeld Distrikt“, bestaaende af Halvoen mellem søndre og nordre Fjordenfjord, adskilt fra det øvrige Fastland af en ret Vinje fra det inderste af Nordfoldensfjorden til Bunden af Verfjorden, og udgjørende Dele af Sørfolden og Nordfolden — Kjærring Herreder.

Distrikt No. 35, „Skotstind Distrikt“, udgjørende Halvoen mellem Nordfoldensfjord og Sagfjorden i Hammerø og bestaaende af Dele af Nordfolden — Kjærring og Hammerø samt Steigens Herreder.

Distriktets Grændse inde mod Fastlandet gaar i en ret Vinje fra Kuiviken ved Nordfoldensfjord og over til Gaarden Strindnæs ved Sagvandene, samt efter disse og Elven ned til Sagfjorden i Hammerø.

3 Septbr.

Til Distriktet hører ingen Der.

Distrikt No. 36, „Morkvand Distrikt“, indbefattende Dele af Sørfolden, Nordfolden—Kjærringø og Hammerø Herreder.

Distriktets Grændser er mod Syd: 32te Distrikts Nordgrændse, mod Vest Lerskjordens Strand fra Sørfjordsfar ind til Fjorbunden, derfra 34te Distrikts Østgrændse til Nordfoldenskjordens Bund og efter Fjordens Nordstrand ud til Ruviken. Herfra 35te Distrikts Østgrændse til Gaarden Strindnæs ved Sagvandene og videre i lige Linje op til Tysskjordens Herredsgrændse i Retning af Gaarden Mussen ved Hellemobotten; mod Nord nævnte Herredsgrændse ind til Rigsgrændsen, mod Øst Rigsgrændsen.

Distrikt No. 37, „Hammerø Distrikt“, bestaaende af Halvøen vestenfor Tysskjorden med Finno, Teno, Ulvo og omliggende mindre Der, og udgjørende Dele af Hammerø og Tysskjordens Herreder.

Distriktets Grændse mod Indlandet er: Fra Sagfjordens Bund efter Vasleden op gennem Sagvandene til Gaarden Strindnæs og derfra i ret Linje til Gaarden Mussen ved Hellemobotten.

Distrikt No. 38, „Hellemo Distrikt“, bestaaende af en Del af Tysskjordens Herred med følgende Grændser: Mod Syd og Vest 36te Distrikts Nordgrændse og 37te Distrikts Sydøstgrændse, ned til Mussen ved Hellemobotten og derfra Fjorden op til Rjølsvik, mod Nord Tysskjorden og Strømmen, dens nordre Arm, videre efter Elbefaret i Strømbalen op til Frostfisen og derfra ind til Rigsgrændsen ved Grændserø Nr. 252 samt mod Øst Rigsgrændsen.

Distrikt No. 39, „Frostfisen Distrikt“, bestaaende af Dele af Tysskjordens, Lodingens og Evenæs Herreder med følgende Grændser: Mod Syd 38te Distrikts Nordgrændse, mod Vest Tysskjorden, mod Nord Øfotenfjorden, mod Nordøst Røndalen og Røndalsvand, derfra i ret Linje til Rigsgrændsen ved Grændserø No. 255, mod Øst Rigsgrændsen ned til Grændserø No. 252.

Distrikt No. 40, „Sjønnen Distrikt“, bestaaende af Dele af Ankenæs og Evenæs Herreder med følgende Grændser: Mod Syd Rigsgrændsen fra Grændserø No. 259 til No. 255, mod Vest 39te Distrikts Østgrændse ud til Øfotenfjord og videre denne Fjord op til Rømbaken, mod Nord Rømbaken og Hunddalselven ind til Rigsgrændsen og mod Øst Rigsgrændsen.

Distrikt No. 41, „Harjængens Distrikt“, bestaaende af en Del af Ankenæs Herred inden følgende Grændser: Mod Syd 40de Distrikts Nordgrændse fra Rigsgrændsen, indtil Rømbaken forbinder sig med Høvedsfjorden, mod Vest Harjængfjorden til Hartvikelvens Udlob i samme, og videre efter en ret Linje op til Amtsgrændsen i Retning af Gratangfjordens Bund, hvor Elven rinder ud i samme, mod Nord Amtsgrændsen ind til Rigsgrændsen og mod Øst Rigsgrændsen.

3 Septbr.

Distrikt No. 42, „Naavan Distrikt“, udgjørende den til Nordlands Amt hørende Del af Halvoen nordenfor Ofotenfjord, indbefattende Dele af Evenås og Lodingens Herreder med følgende Grændse mod det øvrige Fastland: Mod Øst 41de Distrikts (Harjängens) Bestgrændse og mod Nord Amtsgrændsen.

Distrikt No. 43, „Hindøens Distrikt“, indbefattende den til Nordlands Amt hørende Del af Hindøen samt Fjeldøen.

Nærværende Resolution træder i Kraft fra 1ste November dette Aar.

3 Septbr.

Kongelig Resolution

af 3die September.

I Medhold af § 29 i Lov om Havne- og Ringebæsenet m. v. af 10de Juli 1894 meddeles Stadsfæstelse paa den af Egersunds Kommune styre i Møde den 12te Mai 1898 fattede Beslutning om saadan Forandring i den ved Kongelig Resolution af 14de December 1895 stadfæstede Beslutning om Dykrævning af Tonnageafgift m. v., at den nævnte Afgift bortfalder for Fartøier i indenrigsk Fart under 80 Tons Drægtighed.

Udgiver: E. R. Bæymann.